

for Persontrafikken og fjærne Bærksteder m. v. Der er jo det heldige ved at gaa denne Vej, at, for saa vidt man maatte mene, at det var heldigt, at Godstrafikken blev henlagt til Kalvebodstrand, præjudicerede Vedtagelsen af dette Lovforslag ikke den fuldstændige Gennemførelse af Regeringsforslaget. Det, som jo egentlig ligger de forskellige Meninger imellem, er Spørgsmaalet om Pladsen for Godstationen, om den skal ligge paa Besterbro, eller den skal henvises til Østerbro. Dog tror jeg, at det gaar i dette Ting paa samme Maade, som det er gaet i det andet Ting, at det store Flertal er stemt for at gaa den Vej, som Regeringen har valgt. Man følger da den Vej, som det største Antal af de handlende og industri-drivende her i Byen have sluttet sig til, og det synes at være en ret sikker Vej at gaa. Desuden vil jo ogsaa den Station, der kommer ved Østerbro, kunne tjene til at fyldestgøre noget af Godstrafikken, for saa vidt det er naturligt, at en Del af den gaar derover. For mit Vedkommende kan jeg derfor ganske slutte mig til det fore-liggende Lovforslag — naturligvis forbeholdende mig Ret til at gaa med til Æn-dringer, for saa vidt en yderligere Prøvelse i Tinget skulde vise det formaalstjenligt.

Breinholt: Førend jeg gaar over til at udtale mig om selve den foreliggende Sag, finder jeg det at være min Pligt, i Henhold til en Skrivelse, jeg har modtaget fra den 5te Landstingsmand for 2den Kreds (Linn), at efterkomme en Anmodning, som dert er stillet til mig, efterat jeg først har konfereret derom med den højtærede Formand og med hans Tilladelse. Han har nemlig Maanedet igennem søgt at sætte sig ind i den foreliggende Sag og gjort Udenlands-rejser i den Anledning, hvilket har bragt store Aktstykker frem, som han har samlet, men han er pludselig bleven angreben af en meget stærk Feber og befunder sig meget syg, og han har derfor ønsket, at det skulde komme til hans ærede Kollegers Kundskab, af hvilken Grund han holder sig borte, og særlig at det maatte blive lagt paa den fraværende Kollegas Begne, at han har anvendt Maanedet paa at studere denne Sag, idet han mente, at Rigsdagen endnu

stod frit til den. Sit Stof vilde han, for at undgaa Udæstning i Pressen, samle i en Henvendelse til Regering og Rigsdag, som kunde med sin store Illustrationstekst have foreligget Rigsdagen i Dag, saa fremt han ikke for 14 Dage siden var bleven syg. Han haaber, altsaa med denne Anmeldelse at maatte forbeholde sig al fornøden Ret til senere at maatte tale med. Jeg har paa vor syge og fraværende Kollegas Begne, efter den stillede Anmodning fundet det at være min Pligt at meddele dette.

Jeg skal derefter gaa over til selve Sagen, og der er jeg ikke fuldt saa glad som det ærede Medlem, der sidder foran mig (Rump), saa at jeg ganske og aldeles kan slutte mig til det foreliggende Lovforslag. Tværtimod maa jeg tilføje, at jeg nærer nogen Tvivl om, at den Ordning af de kjøbenhavnske Banegaardsforhold, som her foreligger, er absolut den heldigste, ligesom jeg heller ikke kan frigøre mig for visse Betænkeligheder ved den store Rækkevidde, som Forslaget har i finansiel Henseende. Denne Rækkevidde er jo allerede, ikke saa ganske ubetydelig, naar vi blot holde os til selve det foreliggende Lovforslag, hvorefter der omhandles Udgifter til et Beløb af mellem 8 og 9 Millioner Kroner, foruden Grunderhvervelsen, der for mig er en uberegnelig Udgift, men man gør sig næppe skyldig i nogen stor Overdrivelse, naar man holder sig til en rund Sum af henved en halv Snæs Millioner Kroner. Langt større Dimensioner antager imidlertid Sagen, naar man har Øjet aabent for — og det tror jeg, man bør have — at det, der her foreslaas, er kun en første Begyndelse til Gennemførelse af en alt planlagt Ordning — en Ordning, hvis Gennemførelse vil koste mange mange flere Millioner, end der her er Tale om. Jeg tror, at være berettiget til at sige det, idet det Lovforslag, som i forrige Samling fremsattes af den ærede Indenrigsminister, havde en beregnet Udgift af 17—18 Millioner Kr. foruden Ekspropriationsudgifterne, der, vel heller ikke overdrevent beregnede, kunde ansættes til et Par Millioner, saa at det hele efter dette Lovforslag kom til at udgøre omtrent 20 Millioner Kroner. Det er jo i og for sig et meget stort Beløb, navnlig naar man, og det maa man, lægger Mærke